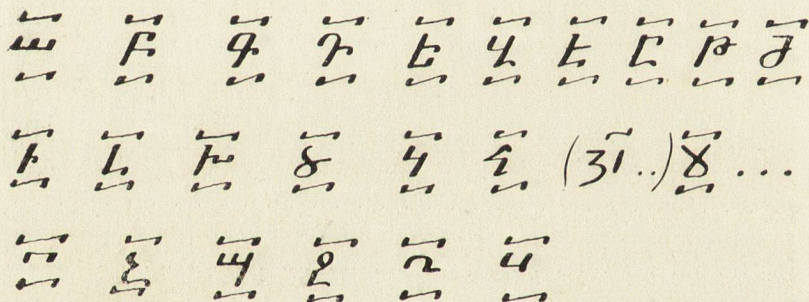


Драгановъ миней

Така наричамъ многоценния за старобългарската книжина миней общакъ, писанъ отъ нѣкого си Драгана и съхраняванъ въ Зографския манастиръ, № 55. Ръкописътъ се състои отъ отъ 219 пергаментни листа, размѣръ 19.5 × 13 см. Липсватъ листове отъ началото, отъ срѣдата и отъ края. При втората си подвързия ръкописътъ е пострадалъ доста, защото сж били прерѣзани нѣкои приписки. Влагата сжщо повредила много листове, пъкъ и човѣшка ръка е посегнала на ръкописа, като е откъснала важни листове отъ него.

Минейтъ е писанъ презъ XIII в., съ хубавъ дребенъ полууставъ, български изводъ, по 40—42 реда на страница. Началото ва всѣки месецъ почва съ цвѣтна заставка. Всѣка тетрада отъ ръкописа има по 8 листа (16 страници). Тетрадитѣ сж нумерувани съ стари арменски буквени цифри, отбелязани на последния листъ долу на всѣка тетрада. Числата отъ 10 нагоре не сж представени съ два знака — десетица и единица, както е на новоарменски, гръцки и старобългарски, а сѣ съ единъ знакъ, заетъ по редъ отъ арменската азбука. На 17-а тетрада е поставена славянска буквена бройка зі. Цифрата на 18-а тетрада липсва, както и три цифри следъ цифра ѣ. Ето факсилите на тия арменски буквени цифри:



Интересно е да се знае, на какво се дължи това арменско нумеруване на тетрадитѣ: да ли то иде отъ писателска слободия или пъкъ продаваниѣ бѣли още тетради пергаментъ сж били въ ръцетѣ на арменски търговци книжари?